

Η πάλη του Ιακώβ με τον Άγγελο

[Ορθοδοξία](#) / [Παλαιά Διαθήκη](#)

[Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας †](#)

Μελετούμε, αγαπητοί μου φίλοι και αδελφοί χριστιανοί, την ιστορία της Αγίας Γραφής, που είναι πραγματική, αληθινή δηλαδή ιστορία. Αυτό μαζί με τα άλλα, αποδεικνύεται και από την συνάντηση του Αβραάμ με τον ιστορικό πράγματι βασιλέα της Σαλήμ (Ιερουσαλήμ) Μελχισεδέκ, ο οποίος ευλόγησε τον Αβραάμ, όταν επέστρεφε νικητής από την μάχη εναντίον του Χοδολογομώρ (Γεν. 14,19-20).

Είπαμε στο προηγούμενο μάθημά μας για την γέννηση και την θυσία του Ισαάκ. Αλλά τα χρόνια περνούν και η ζωή του Αβραάμ τερματίζεται. Πεθαίνει η γυναίκα του Σάρρα στην Χεβρών και ανήσυχος ο Αβραάμ διά το μέλλον της φυλής του θέλει να βρεί κατάλληλη σύζυγο για τον υιό του Ισαάκ. Και επειδή δεν θέλει να αναμειχθεί ο υιός του στην γη, στην οποία τώρα κατοικεί, με τα ξένα έθνη, γι' αυτό και στέλνει τον δούλο του Ελεάζαρ στην Μεσοποταμία για να του φέρει γυναίκα από 'κεί, από την δική του φυλή. Ο Ελεάζαρ πραγματικά του βρίσκει με την ευλογία του Θεού την Ρεβέκκα, με την οποία νυμφεύει τον Ισαάκ.

Από τον Ισαάκ τώρα γεννιώνται δύο παιδιά, ο Ησαύ και ο Ιακώβ. Πρώτα ο Ησαύ, ο οποίος έπρεπε να πάρει τα πρωτοτόκια. Η μητέρα Ρεβέκκα, η οποία αγαπούσε περισσότερο το παιδί της Ιακώβ, μπλέχτηκε στην υπόθεση και με δόλο πέτυχε να λάβει την πατρική ευλογία ο Ιακώβ. Έπειτα όμως αναγκάστηκε να τον στείλει στην Μεσοποταμία, για να σωθεί από την οργή του Ησαύ. Εκεί ο Ιακώβ βρήκε τον θείο του Λάβαν, αδελφό της Ρεβέκκας, και νυμφεύθηκε τις δύο κόρες του, Λεία και Ραχήλ (τότε επιτρέποντο αυτού του είδους οι σχέσεις στον γάμο). Οι γυναίκες αυτές του γέννησαν δώδεκα υιούς, από τους οποίους αργότερα προήλθαν οι δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Αλλά η γη της υποσχέσεως ήταν η Παλαιστίνη, όχι η Μεσοποταμία. Έτσι ο Ιακώβ έφυγε από 'κεί και μετά από περιπέτειες επέστρεψε και πάλι στον πατέρα του, στην Παλαιστίνη. Ο θυμός του Ησαύ είχε τώρα κοπάσει και ο Ιακώβ μπόρεσε να μείνει και πάλι στην πατρίδα του.

Δεν μπορώ να σας πω, αγαπητοί μου, την μεγάλη και περίεργη περιπέτεια της πάλης των δύο αδελφών, του Ιακώβ και του Ησαύ. Δεν θα ήθελα όμως να

παραλείψω ένα θαυμαστό γεγονός, το οποίο παρατηρούν οι άγιοι Πατέρες, με ωραία ερμηνεία. Την νύχτα που ο Ιακώβ πορευόταν προς την Χαναάν, είδε ένα άγγελο, με τον οποίο αυτός, ο άνθρωπος Ιακώβ επάλαισε. Αλλά το περίεργον είναι ότι ο άνθρωπος στην πάλη αυτή ενίκησε τον άγγελο (Γεν. 32,25.27).

Πως ερμηνεύεται η περικοπή αυτή; Έχει διπλή ερμηνεία. Όποια θέλετε πάρετε. Εμένα μου αρέσουν και οι δύο. Κατά την μία ερμηνεία ο άγγελος Κυρίου, όπως ήδη έχουμε πεί, είναι ο Υιός του Θεού, τον οποίο θανάτωσαν οι απόγονοι του Ιακώβ, όπως εδώ ο Ιακώβ ενίκησε στην πάλη του με Αυτόν. Κατά την δεύτερη ερμηνεία ο άγγελος Κυρίου είναι πάλι ο Υιός του Θεού, με τον Οποίον παλαίει ο άνθρωπος, όταν προσεύχεται σ' Αυτόν. Και στην πάλη αυτή νικάει ο άνθρωπος τον Θεό, γιατί ο Θεός κάμπτεται στην προσευχή και κάνει το θέλημα των παιδιών του. Κάτι το όμοιο συμβαίνει και με την Παναγία μας. Γι' αυτό και πολλοί θέλουν να ονομάζουν την Παναγία Γοργοΰπήκοο, όπως η ίδια το ζήτησε από τον μοναχό, γιατί υπακούει, και γρήγορα μάλιστα, στα θελήματα των ικετών Της. Αλλά η Παναγία μας λέγεται ακόμη και Γοργοΰπήκοος, γιατί είναι η άρχουσα του μοναχικού βίου, ο δε μοναχικός βίος ως κυρία αρετή έχει την ΥΠΑΚΟΗ.

<https://bit.ly/31SzMsT>